

Commissie rechtsbescherming
Secretariaat: Postbus 122, 9400 AC Assen
telefoon (0592) 365673, telefax (0592) 365420

Aan
de leden van provinciale
staten van Drenthe

Assen, 9 maart 2010
Onderwerp: Jaarverslag 2009 van de Commissie rechtsbescherming

Geachte leden,

Hierbij doe ik u ter informatie het Jaarverslag 2009 van de Commissie rechtsbescherming (hierna: de commissie) toekomen.

In het jaarverslag doet de commissie verslag van haar werkzaamheden in het jaar 2009. Hieruit komen onder andere de volgende zaken naar voren:

- er zijn 130 bezwaarschriften, 4 klachten en 4 administratieve beroepschriften ingediend;
- de commissie heeft 101 adviezen uitgebracht;
- de commissie heeft 8 keer geadviseerd tot gegrondverklaring, 79 keer tot ongegrondverklaring, 3 keer tot ongegrondverklaring maar met aanpassing van de motivering en 11 keer tot niet-ontvankelijkverklaring;
- 16 bezwaarschriften zijn ingetrokken;
- de wettelijke beslistermijn is 57 keer overschreden;
- tegen de in 2009 genomen beslissingen op bezwaar is in 5 gevallen beroep aangetekend.

Voor meer informatie over bovenstaande punten verwijst de commissie naar het jaarverslag.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
de voorzitter van de commissie,

E. Mikkers-de Jonge

Jaarverslag 2009

Commissie rechtsbescherming

Jaarverslag 2009

Commissie rechtsbescherming

23 februari 2010

Colofon

Dit is een uitgave van de Commissie rechtsbescherming van de provincie Drenthe

Inhoud

	Woord vooraf	4
1	Algemeen	5
2	De cijfers	6
2.1	Ingekomen bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften	6
2.2	Behandeling	7
2.3	Adviezen	7
2.4	Proceskostenvergoeding	9
2.5	Geen hoorzitting	9
2.6	Termijnen	10
3	Bijzondere zaken	11
4	Beroep	13
5	Slot	15

Woord vooraf

2009 was voor de commissie een druk jaar. Na jaren waarin het aantal ingediende bezwaren rond de 50 schommelde, werden in 2009 maar liefst 130 bewaarschriften ingediend. Een deel wordt verklaard door het feit dat tegen een besluit door 50 personen bezwaar werd aange-tekend, maar desondanks blijft het een zeer forse stijging.

Nadenkend over een mogelijke verklaring moeten wij als commissie het antwoord schuldig blijven. Door de commissie is – gelukkig – niet vastgesteld dat de kwaliteit van de besluitvorming minder wordt. Integendeel. Het kan natuurlijk altijd beter, een aandachtspunt blijft de klantgerichtheid, maar de commissie ziet dat de ambtenaren die voor de commissie hun werk doen open staan voor suggesties tot verbetering.

Wel wil de commissie speciale aandacht vragen voor de kwaliteit van de diverse subsidie-regelingen (zie ook hierna onder 2.3) en de procedure om tot al dan niet toekenning van een subsidie te komen. Het valt op dat regelgeving en procedure in sommige gevallen onvoldoende helder is. Ook de rol van de inhoudelijke adviescommissies in dat traject is onvoldoende uitgekristalliseerd. Daar waar subsidieaanvragen worden beoordeeld, moet duidelijker worden gemotiveerd waarom de ene aanvraag wel en de andere niet voor subsidieverlening in aanmerking komt.

De commissie heeft ondanks de genoemde forse toename van bezwaren de werkvoorraad onder controle weten te houden. Dat in 57 gevallen de wettelijke beslistermijn niet werd gehaald, wordt vooral veroorzaakt door het al genoemde besluit waartegen 50 personen bezwaar aantekenden. Het is duidelijk dat de wettelijke beslistermijn niet passend is in een zaak waarin zoveel personen tegelijkertijd bezwaar aantekenen. In de 8 andere zaken waarin de termijn niet werd gehaald, gebeurde dat veelal met instemming van de bezwaarmaker.

Als commissie kiezen wij er voor bezwaarmaker en Provincie zoveel als mogelijk is in onderling overleg tot een oplossing te laten komen. Wij als commissie sturen daar ook ter zitting – steeds meer – actief op en gelukkig heeft dat met regelmaat succes. Dit zullen wij steeds vaker en met meer intensiteit doen. Dit vraagt van de vertegenwoordigers van de Provincie een zekere flexibiliteit ter zitting. Wij zien dat dat door de bank genomen in ruimschoots voldoende mate aanwezig is.

Langs deze weg wil ik de leden van het secretariaat van de commissie bedanken voor hun inzet en enthousiaste ondersteuning. Zij vormen een uiterst belangrijke schakel in het proces tot een kwalitatief hoogstaande advisering te komen.

In 2010 gaan wij – met plezier – voort op de ingeslagen weg.

*plaatsvervangend voorzitter van de commissie,
mr. A.J. van Iwaarden*

1 Algemeen

De Commissie rechtsbescherming van de provincie Drenthe (hierna: de commissie) doet hierbij verslag van haar werkzaamheden over de periode 1 januari 2009 tot en met 31 december 2009.

De commissie heeft tot taak te adviseren over:

- bezwaarschriften tegen besluiten van een provinciaal bestuursorgaan¹;
- klachten over gedragingen van of toe te rekenen aan een provinciaal bestuursorgaan en
- beroepschriften ingediend bij het college van gedeputeerde staten (hierna: het college) of de commissaris van de Koningin.

De commissie kende in 2009 de volgende samenstelling:

voorzitter	mevrouw mr. E. Mikkers-de Jonge
leden	de heer mr. A.J. van Iwaarden (tevens plaatsvervangend voorzitter)
	de heer mr. drs. I. Simonides
plaatsvervangende leden	mevrouw mr. I.C. Gevers-Wils
	mevrouw dr. mr. H.D. Tolsma

Het secretariaat van de commissie kende in 2009 de volgende samenstelling:

secretarissen	mevrouw S.I. Mulder
	mevrouw mr. G. Huizing
ondersteuning	mevrouw S. Koopal

In het volgende hoofdstuk wordt ingegaan op het aantal ingekomen bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften en de behandeling, advisering en afhandeling hieromtrent. Daarna wordt een aantal bijzonderheden besproken. In hoofdstuk 4 wordt aandacht besteed aan de zaken waarop in 2009 in beroep uitspraak is gedaan.

1 Bestuursorganen van de provincie Drenthe zijn: het college van gedeputeerde staten, provinciale staten, de commissaris van de Koningin en de ambtenaar belast met de heffing en invordering van provinciale belastingen.
Er is een Commissie personele aangelegenheden voor advisering over bezwaarschriften inzake personele aangelegenheden. Deze commissie doet verslag van haar werkzaamheden in het Sociaal Jaarverslag.

2 De cijfers

2.1 Ingekomen bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften

Onderstaand overzicht geeft weer hoeveel bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften zijn ingediend in 2009 en hoe groot de werkvoorraad van 2008 was.

Werkvoorraad	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Ingekomen in 2009	130	4	4	138
Werkvoorraad 2007 / 2008	4	-	2	6
Totaal	134	4	6	144

In vergelijking met vorige jaren is het aantal ingediende bezwaarschriften opvallend groot, zo blijkt uit onderstaand overzicht.

	2006	2007	2008	2009
Bezwaarschriften	49	45	45	130
Klachten	1	2	10	4
Administratieve beroepschriften	1	2	1	4
Totaal	51	49	56	138

Het grote aantal ingediende bezwaarschriften kan deels worden verklaard door het feit dat tegen één besluit 50 bezwaarschriften zijn ingediend (zie hieronder onder 3). Echter, zelfs indien deze bezwaarschriften buiten beschouwing zouden blijven, is sprake van een grote toename, bijna een verdubbeling zelfs, ten opzichte van andere jaren. Voor deze groei is geen aanwijsbare reden aan te geven.

2.2 Behandeling

Uit onderstaand overzicht wordt duidelijk op welke wijze de ingediende bezwaarschriften, klachten en administratieve beroepschriften zijn behandeld.

Behandeling	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Ingekomen in 2009				
Advies	92	4	2	98
Ingetrokken	15	-	-	15
Aangehouden	3	-	-	3
Doorgestuurd	3	-	-	3
In behandeling	17	-	2	19
Totaal	130	4	4	138
Werkvoorraad 2007 / 2008				
Advies	3	-	-	3
Ingetrokken	1	-	-	1
Aangehouden	-	-	2	2
Totaal	4	0	2	6

Uit deze cijfers komen geen opvallende zaken naar voren. Er worden 20 bezwaarschriften en vier administratieve beroepschriften meegenomen naar 2010. Deze zijn later in het jaar ingediend en zijn daarom nog in behandeling of de behandeling hiervan wordt aangehouden omdat via onderling overleg wordt geprobeerd te komen tot een oplossing van het geschil.

2.3 Adviezen

In onderstaand overzicht staat tot welke adviezen de commissie in 2009 is gekomen.

	Bezwaarschriften	Klachten	Administratieve beroepschriften	Totaal
Gegronnd	8	-	-	8
Ongegrond / aanpassing motivering	3	-	-	3
Ongegrond	75	2	2	79
Niet-ontvankelijk	9	2	-	11
Totaal	95	4	2	101

Gegrondverklaringen

De commissie heeft in 2009 acht keer geadviseerd een bezwaarschrift gegrond te verklaren. In één geval ging het om een verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob-verzoek) en in één geval om de aanwijzing van een monument. De andere zes gevallen betroffen de afwijzing van een subsidieaanvraag dan wel het niet in behandeling nemen van een subsidieaanvraag.

Het Wob-verzoek had betrekking op een onderzoeksrapport inzake een door het college gesubsidieerde stichting. Het college had besloten een geschoonde versie van het rapport te verstrekken, dat wil zeggen met doorhaling van het merendeel van de in het rapport genoemde persoonsnamen. Dit in verband met de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van

deze personen dan wel het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van de betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel derden.

De commissie was van mening dat voor zover sprake was van beroepsmatig handelen, de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen niet in geding was. Voor zover geen sprake was van beroepsmatig handelen, was de commissie van mening dat het belang van openbaarheid in dit geval zwaarder diende te wegen dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. De commissie overwoog hiertoe onder meer dat het belang van openbaarheid omwille van een goede en democratische bestuursvoering een zeer groot gewicht toekomt, waar de integriteit van de overheid in het geding is en waar het aannemelijk is dat bij een gedeeltelijke openbaarmaking van het rapport vragen rondom de integriteit en onkreukbaarheid van de overheid blijven bestaan. Van onevenredige benadeling was de commissie niet gebleken. De commissie adviseerde daarom het rapport integraal te verstrekken.

Op grond van de Provinciale monumentenverordening 2008 is een groot aantal panden in Drenthe aangewezen als provinciaal monument. Tegen deze aanwijzingen is in 14 gevallen bezwaar aangetekend (zie hieronder onder 3). In één geval adviseerde de commissie het bezwaarschrift gegrond te verklaren. Het betrof de aanwijzing van een bedrijfspand. Het bleek de commissie dat tussen het college en het bedrijf een convenant was afgesloten waarin was neergelegd dat tussen partijen zoveel mogelijk goed vooroverleg en afstemming plaatsvindt over vergunningen, goedkeuringen of andere toestemmingen van overheidswege ten behoeve van de bedrijfsverplaatsing. De commissie constateerde echter dat het college in strijd met dit convenant niet in overleg was getreden met het bedrijf en dat het bestreden besluit hiermee niet in overeenstemming met het in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) neergelegde vereiste van een zorgvuldige voorbereiding tot stand was gekomen. De commissie adviseerde daarom in overleg te treden met het bedrijf en de uitkomsten hiervan te betrekken bij het besluit om het pand al dan niet definitief aan te wijzen.

Bij twee subsidiezaken was de commissie van mening dat het college onterecht had besloten de betreffende subsidieaanvragen buiten behandeling te laten. De subsidieaanvragen waren ingediend in het kader van de Beleidsregel Klimaat Uitvoeringssubsidies. In de beleidsregel was bepaald binnen welk tijdvak aanvragen konden worden ingediend en dat aanvragen in behandeling werden genomen voor zover het vastgestelde plafond niet zou zijn bereikt en voor zover de aanvragen volledig waren. Nu beide aanvragen niet volledig waren op moment van indiening, had het college besloten beide aanvragen buiten behandeling te laten.

Het buiten behandeling laten van een aanvraag zonder de aanvrager in de gelegenheid te stellen de aanvraag aan te vullen was volgens de commissie in strijd met de Awb. Het college had er van uit moeten gaan dat een aanvraag is ingediend en meetelt op de dag van ontvangst, ongeacht of deze aanvraag al dan niet volledig is ingediend, en de indieners in de gelegenheid moeten stellen de aanvraag aan te vullen. De commissie heeft het college geadviseerd dit alsnog te doen en met meeweging van de ingediende stukken inhoudelijk op de aanvragen te beslissen.

Bij twee andere subsidiezaken ging het om de uitleg van de subsidieregeling Toerisme Natuurlijk! Drenthe 2008-2010. Op grond van deze regeling kan subsidie worden verstrekt voor bestaande toeristische ondernemingen. In het uitvoeringsbesluit wordt jaarlijks aangegeven welke toeristische ondernemingen in aanmerking komen voor subsidiëring. Volgens het college konden beide aanvragers niet worden aangemerkt als toeristische onderneming. In het eerste geval vanwege het ontbreken van overnachtingsmogelijkheid. De commissie was echter van mening dat de aanwezigheid van overnachtingsmogelijkheid niet noodzakelijk is om als toeristische onderneming te kunnen worden aangemerkt. In het andere geval was het college van mening dat de onderneming niet als toeristische onderneming kon worden aangemerkt omdat

de handelsactiviteit, gelet op de omzet, als de hoofdactiviteit van de onderneming moest worden beschouwd. De commissie kon het college hierin gelet op de huidige feitelijke werkzaamheden niet in volgen. Nu in beide gevallen ook overigens niet was gebleken dat er gronden waren om de aanvragen af te wijzen, adviseerde de commissie de gevraagde subsidies alsnog te verlenen.

Bij beide laatste subsidiezaken was subsidie aangevraagd in het kader van de Beleidsregel Culturele en Museale Agenda 2009-2012. Beide subsidieaanvragen waren geweigerd. De weigeringen waren gebaseerd op het advies van de provinciale Adviescommissie cultuur (hierna: de Adviescommissie). In beide gevallen was de Adviescommissie van mening dat er onduidelijkheden rondom de aanvraag bestonden. De commissie was van mening dat het juist onder die omstandigheden op de weg van de Adviescommissie had gelegen om de aanvragers te horen. Nu dit niet was gebeurd, voldeed het besluit niet aan het vereiste van een zorgvuldige voorbereiding zoals neergelegd in de Awb. Daarnaast voldeden de adviezen van de Adviescommissie niet aan het motiveringsbeginsel zoals neergelegd in de Awb. De adviezen getuigden niet van een consistente, op wettelijke criteria gestoelde, heldere en begrijpelijke onderbouwing. Gelet hierop had het college de weigeringen niet zonder meer mogen baseren op deze adviezen. Nu de adviezen de bestreden besluiten niet konden dragen, adviseerde de commissie de bezwaarschriften gegrond te verklaren en met inachtneming van het advies van de commissie het bestreden besluit te heroverwegen.

2.4 Proceskostenvergoeding

Als bezwaarmaker kosten heeft gemaakt in verband met de behandeling van het bezwaar, kunnen deze op verzoek worden vergoed door het bestuursorgaan, voorzover bezwaarmaker deze kosten redelijkerwijs heeft moeten maken en voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. In vijf gevallen is verzocht om vergoeding van deze zogeheten proceskosten. De commissie heeft in één geval geadviseerd de proceskosten te vergoeden.

2.5 Geen hoorzitting

In beginsel stelt de commissie partijen altijd in de mogelijkheid te worden gehoord voordat een advies wordt uitgebracht. De commissie hecht veel belang aan het horen, omdat hierdoor niet alleen bij de commissie vragen of onduidelijkheden kunnen worden weggenomen, maar ook bij het college of bij bezwaarmaker, klager of appellant. In een enkel geval blijkt zelfs tijdens de zitting dat partijen toch nog in onderling overleg kunnen proberen tot een oplossing te komen. De commissie ziet dan ook niet vaak af van het horen. De commissie heeft deze mogelijkheid als er geen twijfel over bestaat dat het bezwaarschrift, de klacht of het administratieve beroepschrift niet-ontvankelijk of ongegrond is of als belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord. In 2009 heeft de commissie zeven zaken afgedaan zonder hoorzitting. In deze gevallen bestond er bijvoorbeeld geen twijfel over dat bezwaarmaker geen belanghebbende was bij het bestreden besluit of dat het bezwaarschrift te laat was ingediend.

2.6 Termijnen

In 2009 is in 57 gevallen niet binnen de wettelijke termijn beslist. Hiervan waren 49 bezwaarschriften gericht tegen hetzelfde besluit. Deze bezwaarschriften waren gelijklopend en zijn gevoegd behandeld. Reclamanten hebben het college in gebreke gesteld op grond van de Verordening dwangsom bij niet tijdig beslissen provincie Drenthe (hierna: Verordening dwangsom). Omdat het college binnen twee weken na ontvangst van de ingebrekestellingen een besluit had genomen, hadden reclamanten geen recht op uitkering van een dwangsom.

De termijnoverschrijdingen kunnen worden verklaard door het grote aantal ingediende bezwaarschriften en door het zomerreces van zowel de commissie als van het college. Dit heeft de commissie doen besluiten voor het komende jaar een extra zitting in te plannen.

Daarnaast is van belang dat op 1 oktober 2009 de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen (hierna: Wet dwangsom) in werking is getreden. Met de inwerkingtreding van de Wet dwangsom is de Verordening dwangsom komen te vervallen. De Wet dwangsom verplicht het college net als de Verordening dwangsom tot het betalen van een dwangsom wanneer niet binnen de wettelijk vastgestelde termijn een beslissing wordt genomen. Het college dient hiertoe in gebreke te worden gesteld. Na ontvangst van deze ingebrekestelling heeft het college twee weken de tijd om alsnog een beslissing te nemen. Als dat niet gebeurt, gaat de dwangsom automatisch lopen en kan direct beroep worden ingesteld bij de rechter.

Voorafgaand aan de inwerkingtreding heeft het kabinet onderzocht bij welke wetten het nemen van een beslissing binnen de wettelijk vastgestelde termijn in de praktijk een probleem vormt. Dit bleek bij een aantal wetten het geval zodat met de inwerkingtreding van de Wet dwangsom eveneens de beslistermijn in deze wetten wordt aangepast. Als gevolg hiervan is de termijn voor het beslissen op bezwaarschriften verlengd van tien naar twaalf weken. De mogelijke verdagingstermijn is voor bezwaarschriften verlengd van vier naar zes weken en voor administratieve beroepschriften van acht naar tien weken. Daarnaast geldt voor bezwaarschriften en administratieve beroepschriften dat de termijn aanvangt op de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift dan wel het administratieve beroepschrift is verstreken in plaats van op de dag na ontvangst van het bezwaarschrift dan wel het administratieve beroepschrift. Hoewel de commissie te allen tijde poogt zo snel mogelijk een advies uit te brengen, ziet de commissie ook het voordeel van deze verlenging van de termijnen. In jaren waarin bijvoorbeeld een groot aantal bezwaarschriften wordt ingediend, kan deze wetswijziging eraan bijdragen het aantal termijnoverschrijdingen beperkt te houden omdat het college meer tijd heeft om te beslissen.

3 Bijzondere zaken

Provinciale Monumentenverordening 2008

In de Cultuurnota Provincie Drenthe 2005-2008 'De kunst van het combineren' heeft de provincie besloten een geheel nieuwe monumentenlijst op te stellen. Naar aanleiding hiervan is de Provinciale monumentenverordening 2008 vastgesteld. Op grond van deze verordening zijn in 2009 224 panden in Drenthe uit de periode tot 1940 als monument aangewezen.

Tegen deze aanwijzing is in 14 gevallen een bezwaarschrift ingediend. Daarnaast zijn twee bezwaarschriften ontvangen omdat de betreffende panden niet op de provinciale monumentenlijst waren geplaatst terwijl deze voorheen wel waren aangewezen als provinciaal monument.

De bezwaren waren in overwegende mate gelegen in de vrees dat voor elke wijziging van het pand een vergunning zou moeten worden aangevraagd en dat wijzigingen nog maar in beperkte mate mogelijk zouden zijn. Daarnaast werd gevreesd voor een extra onderhoudsplicht en de daarmee gepaard gaande extra kosten. De eigenaren dachten dan ook veelal dat hun pand door de aanwijzing in waarde zou dalen.

Tijdens de gehouden hoorzittingen heeft het college een nadere toelichting op de gevolgen van de aanwijzing gegeven. Het college heeft uitgelegd dat de aanwijzing niet betekent dat wijzigingen van het pand niet meer mogelijk zouden zijn. Zelfs de sloop van een pand is niet uitgesloten. In een vergunningprocedure wordt de vraag of aan het belang van de eigenaar doorslaggevende betekenis toekomt boven het belang dat met (ongewijzigde) veranderingen wordt gediend zorgvuldig afgewogen. Bovendien hoeft voor onderhoud in principe geen monumentenvergunning te worden aangevraagd. Een vergunning is pas benodigd als het onderhoud bijvoorbeeld betrekking heeft op wijzigingen aan (delen van) het monument zoals bij de toepassing van een andere kleur verf, andersoortige dakbedekking of het aanbrengen van zonwering of reclame.

Ten aanzien van het onderhoudsplicht heeft het college uitgelegd dat deze niet verder strekt dan de verwachting dat iedere eigenaar zijn bezit goed beheert en onderhoudt. Eigenaren hoeven in die zin dan ook niet te vrezen voor financiële consequenties.

Tot slot stelde het college dat uit onderzoek is gebleken dat de aanwijzing van een pand tot monument een waardeverhogend noch een waardedrukkend effect heeft.

Het college zag in bovengenoemde bezwaren dan ook geen redenen voor het oordeel dat niet tot aanwijzing van de betreffende panden op de monumentenlijst kon worden besloten. De commissie kon het college hierin volgen en heeft dan ook in de meeste gevallen geadviseerd het bezwaarschrift ongegrond te verklaren. In één geval heeft de commissie geadviseerd tot gegrondverklaring (zie hierboven onder 2.3). De commissie heeft twee keer geadviseerd het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren in verband met het niet tijdig indienen van het bezwaarschrift respectievelijk het niet aanleveren van de gronden van het bezwaarschrift, ondanks hiertoe meerdere malen in de gelegenheid te zijn gesteld.

In 2010 worden de monumenten uit de periode vanaf 1940 aan de monumentenlijst toegevoegd. De verwachting is dat ook hiertegen een aantal bezwaarschriften zal worden ingediend.

Melding op grond van de Wet milieubeheer

In één zaak was een melding op grond van artikel 8.19, tweede lid, Wet milieubeheer aan de orde. Bijzonder was dat hiertegen 50 bezwaarschriften zijn ingediend. Alle bezwaarschriften

waren gelijklopend en zijn gevoegd behandeld door de commissie. De melding was ingediend door een transportbedrijf en betrof het opslaan van houtskool en actieve kool. Volgens het college bracht deze opslag geen grotere belasting voor het milieu met zich mee dan reeds op basis van de vigerende vergunning was toegestaan, zodat kon worden volstaan met een melding. De door reclamanten aangevoerde bezwaren hadden betrekking op geluidsoverlast, stofoverlast en explosiegevaar. Daarbij is door reclamanten gewezen op de eventuele verwerking van actieve kool.

De commissie constateerde dat de melding niet zag op de verwerking van actieve kool, maar alleen op de opslag hiervan. De door reclamanten genoemde aspecten konden volgens de commissie dan ook geen rol spelen in de betreffende procedure.

Tijdens de hoorzitting bleek wel dat er een procedure was gestart voor de wijziging van de milieuvergunning in verband met het ompakken van kool. Hoewel de commissie begrip had voor de zorgen van reclamanten, stond die procedure los van het op dat moment voorliggende besluit. De commissie heeft reclamanten gewezen op de procedurele mogelijkheden bij een wijziging van een milieuvergunning.

De commissie zag geen aanleiding om te oordelen dat het college de melding niet had kunnen accepteren en heeft dan ook geadviseerd de bezwaarschriften ongegrond te verklaren. Dit met uitzondering van één bezwaarschrift waarbij de commissie heeft geadviseerd tot niet-ontvankelijkverklaring, in verband met het niet tijdig indienen van het bezwaarschrift.

4 Beroep

Tegen de in 2009 genomen beslissingen op bezwaar is in vijf gevallen beroep aangetekend. In één van deze zaken is reeds uitspraak gedaan. Dit beroep is niet-ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig indienen van het beroepschrift. Van de overige beroepschriften wordt de behandeling voortgezet in 2010.

Daarnaast is in 2009 in vijf beroepszaken uitspraak gedaan inzake in 2008 ingediende beroepschriften. Een aantal interessante uitspraken wordt hieronder besproken.

Verzoeken om handhaving

Begin 2009 heeft de Afdeling uitspraak gedaan inzake twee handhavingskwesities. Het college had twee verzoeken om handhaving van de milieuvergunning voor een biomassavergistingsinstallatie ontvangen. Het ene verzoek was ingediend door een vereniging, het andere door een aantal omwonenden. De verzoeken richtten zich tegen het feit dat er van en naar de inrichting veel meer verkeersbewegingen zouden zijn die ook nog eens plaatsvonden op andere tijdstippen dan volgens de vergunning zou zijn toegestaan. Het college had beide verzoeken om handhaving buiten behandeling gelaten.

In het geval van de vereniging was het college van mening dat de vereniging, gelet op haar statutaire doelstelling en het belang dat zij behartigt, geen belanghebbende is. De commissie kon het college hierin volgen en adviseerde daarom het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

De Afdeling stelde dat de vereniging blijkens haar doel en haar feitelijke activiteiten in het bijzonder het belang van het woon- en leefklimaat van de betreffende gemeente behartigde. Dit belang was volgens de Afdeling voldoende gespecificeerd en omvatte tevens milieubelangen.

De Afdeling was dan ook van mening dat de vereniging wel als belanghebbende had moeten worden aangemerkt. Het beroep was daarom gegrond. Het college heeft alsnog een inhoudelijk besluit moeten nemen op het verzoek om handhaving van de vereniging.

Met betrekking tot de omwonenden was het college van mening dat zij, gelet op de afstand waarop zij ten opzichte van de inrichting woonachtig zijn, niet als belanghebbenden konden worden aangemerkt. De commissie kon het college hierin niet volgen. De commissie achtte het niet onaannemelijk dat in deze specifieke situatie ter plaatse van de woningen milieugevolgen in verband met het af- en aanrijdend verkeer van en naar de inrichting zouden kunnen worden ondervonden. De commissie adviseerde daarom het bezwaarschrift gegrond te verklaren en het verzoek om handhaving alsnog in behandeling te nemen. Het college kon zich niet vinden in dit advies en heeft daarom in afwijking daarvan besloten het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

In beroep stelde de Afdeling het college in het gelijk voor wat betreft het niet aanmerken van de omwonenden als belanghebbenden, zodat uw college dit verzoek terecht buiten behandeling had gelaten.

De Afdeling was echter van mening dat de afwijzing van het in behandeling nemen van een verzoek niet is aan te merken als een besluit in de zin van de Awb. Het tegen deze afwijzing gericht bezwaar had dan ook, als niet gericht tegen enig besluit, niet ontvankelijk moeten worden verklaard in plaats van ongegrond. Ook dit beroep was daarom gegrond. De Afdeling heeft het besluit vernietigd en bepaald dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

Verzoek om informatie

De rechtbank Assen heeft uitspraak gedaan in een beroepszaak inzake een verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob). Eiser had verzocht om gegevens over het aantal ambtenaren dat binnen de provinciale organisatie op 1 januari 2008, al dan niet in deeltijd, werkzaam was en dan uitgesplitst naar salarisschaal. Daarnaast had hij verzocht om een aantal gegevens met betrekking tot plichtsverzuim, onder meer hoe vaak binnen het ambtelijk apparaat plichtsverzuim is vastgesteld, uitgesplitst naar salarisschaal en jaren. Volgens het college bestonden geen overzichten van de gevraagde gegevens. Het college stelde dat uit de Wob geen verplichting volgt tot het vergaren van informatie en dat van het college niet kon worden verwacht dergelijke overzichten op te stellen, dit gelet op het aantal dossiers dat hiertoe doorgelicht zou moeten worden. Het college weigerde daarom de gevraagde gegevens te verschaffen. De commissie kon het college hierin volgen.

Tijdens de zitting bij de rechtbank gaf eiser aan dat het verzoek zich alleen nog beperkte tot het openbaar maken van (geanonimiseerde) besluiten genomen ten aanzien van geconstateerd plichtsverzuim met betrekking tot de periode 2005 tot en met 2008. De rechtbank kwam ten aanzien hiervan tot een ander oordeel dan het college en de commissie. De rechtbank stelde vast dat het college niet betwistte over de betreffende besluiten te beschikken. Gelet hierop kon het college niet volstaan met een beroep op de onevenredige werklast, nu de Wob niet voorziet in de mogelijkheid om de openbaarmaking van informatie te weigeren op de enkele grond dat voldoen aan het verzoek veel werk met zich brengt gelet op de wijze waarop de het college haar administratie heeft ingericht. De rechtbank heeft het beroep dan ook gegrond verklaard.

De commissie heeft met belangstelling kennis genomen van de gedane uitspraken in beroep. Boeiend te zien is hoe wet- en regelgeving soms voor meerdere uitleg vatbaar kan zijn. Jurisprudentie geeft in die gevallen vaak wel houvast, maar biedt ook niet altijd een eenduidige oplossingsrichting, omdat gevallen vaak net niet volledig vergelijkbaar zijn.

5 Slot

Dit jaarverslag heeft laten zien dat nooit kan worden voorspeld hoe het komende jaar zal verlopen. Dat gedurende een aantal jaren sprake is geweest van een relatief gering aantal ingediende bezwaarschriften, betekent niet dat dit aantal het jaar daarop, zonder aanwijsbare redenen, niet ineens weer significant kan toenemen.

Ook inhoudelijk gezien is het een interessant jaar geweest, zo laten onder meer de gedane uitspraken in beroep zien. Daarnaast krijgt de commissie toch geregeld weer te maken met nieuwe onderwerpen, zoals dit jaar de aanwijzingen op grond van de Provinciale monumentenverordening 2008.

Ook in 2010 zullen zich weer nieuwe ontwikkelingen voordoen. Zo is de commissie benieuwd of in 2010 reeds consequenties van de Provincie Nieuwe Stijl merkbaar zullen worden. Daarnaast zal in 2010 de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (beter bekend onder de afkorting WABO) in werking treden. De commissie kijkt uit naar deze nieuwe ontwikkelingen en laat zich graag verrassen door wat 2010 verder zal gaan brengen.

Aldus vastgesteld door de commissie op 23 februari 2010.

G. Huizing, secretaris

E. Mikkers-de Jonge, voorzitter

